

ת"פ 42032/10/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד חיים אריה שטיינברגר, אברהם עמר (אסיר)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 42032-10-17 מדינת ישראל נ' שטיינברגר ואח'
תיק חיצוני: 148279/2017

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה
מאשימה:
באמצעות ב"כ עוה"ד אלמוג בן חמו

נגד
נאשמים:
1. חיים אריה שטיינברגר באמצעות ב"כ עוה"ד אורי בן נתן
2. אברהם עמר (אסיר) באמצעות ב"כ עוה"ד רווית מוחבר

החלטה

החלטה בבקשת הנאשמים לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות.

נגד הנאשמים הוגש כתב-אישום המייחס להם עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים ונטען בו, כי בתאריך 4.4.17 נפגש נאשם 1, עו"ד במקצועו, עם נאשם 2, שהיה לקוחו, אסיר, בתא הביקורים בבית-הכלא, ובמעמד זה העביר נאשם 1 לנאשם 2 סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.9404 גרם נטו.

במסגרת תיק זה הוצאה תעודה חיסיון לטובת הציבור, לפי סעיף 45 לפקודת הראיות החוסה ידיעה מודיעינית שמספרה 2416249 העומדת לדין במסגרת עתירה זו.

המאשימה מסרה לעיון הנאשמים תמצית ("פראפרזה") של תוכן הידיעה.

עתירת הנאשמים היא כי בית-המשפט יורה על חשיפת כל המידע המצוי בידיעה המוגן בתעודת החיסיון.

נערך דיון, שבמסגרתו כל צד הציג את עמדתו הרלוונטית במעמד צד אחד, נשמע רכז המודיעין הרלוונטי ואפנה בעניין זה לפרוטוקול חסוי שנערך המצוי בכספת בית-המשפט.

כלל ידוע הוא כי קיים אינטרס ברור לשמור על אלמוניותם של מקורות מודיעיניים, החיוניים לעבודת המשטרה ולחשיפת

פשעים, עתים עצם הנוסח בדיעה עלול להסגיר, אך מנגד כל זאת לא במחיר פגיעה בזכויותיהם של נאשמים לקבל הגנה ראויה ומשפט צדק.

לאחר בדיקת כלל המסמכים, החלטתי, כי **בשלב זה** יש לדחות את העתירה מן הנימוקים שיפורטו להלן.

ויובהר, מדובר בהחלטה זמנית, נכון לשלב זה של הדיון, ובהמשך הדרך, יתכן כי תתקבלנה החלטות אחרות, בין ביוזמת צד ובין ביוזמת בית-המשפט.

תחילה הוצאה תעודת חסיון (תוקנה בהמשך) ונמסרה לנאשמים התמצית הבאה:

"ידיעה משנת 2017: אבי עמר - **כוונות** להחדרת סמים" (במ/4).

לאחר מכן, לקראת הדיון, תוקנה התמצית לתוכן הבא:

"ידיעה מתאריך 02/2017 האסיר אבי עמר **קיבל** סמים באמצעות עו"ד" (במ/4).

אכן, עיון בדיעה המודיעינית גופה (במ/7) בהחלט מוביל למסקנה, כי התמצית הראשונה שנוסחה בדבר "כוונות" עתידיות, לא הייתה ניסוח מדויק. היא נוסחה בלשון עתיד, סיפרה על "כוונות" עתידיות וכיו"ב.

ואולם, לאחר מכן, נמסרה תמצית מדויקת יותר, בלשון עבר, שלפיה נאשם 2 "קיבל" את הסמים "באמצעות עו"ד".

בדין עורר ניסוח ראשוני, שכזה תהיות ותרעומת אצל ב"כ הנאשמים והתיקון לא הסיר את אותן תהיות, אך טוב עשתה המאשימה אשר תיקנה את הניסוח והרחיבה את המידע.

בעניין זה שמעתי הסברים מפי רכז המודיעין אודות ההבדל בין הניסוחים ואני מקבלם.

כמו כן, קיבלתי הסבר זמני מדוע פנה הצוות החוקר לפרקליטות המחוז רק בחודש אפריל 2017, בעוד שהידיעה המודיעינית היא מחודש פברואר 2017, ויודגש, כי בעניין זה עדיין צפוי להעיד העד רונן חבר.

לא מצאתי בעניין זה כל פגם היורד לשורשו של עניין והמוביל למסקנה, כי יש לקבל את העתירה, אך מטעם זה.

במעמד צד אחד, הציגו ב"כ הנאשמים את עיקר פרשת ההגנה כדי להציג בפני בית-המשפט כי מדובר בעתירה חיונית

להגנתם.

שמתני לנגד עיני את התזה שהוצגה.

ואולם, מדובר בעמדה שלא באה לידי ביטוי מוחלט, כנדרש בפלילים - אין לה שום תוקף מחייב.

אדגיש, כי ההליך מצוי בשלהי פרשת התביעה, ב"כ הנאשמים בחקירותיהם הנגדיות, מנהלים הגנה כוללת.

התגובות שהנאשמים מסרו לכתב-האישום, אף הם הציגו זירת מחלוקת רחבה מאוד.

כך, נאשם 1, מלבד אישור הפגישה עם נאשם 2, ומסירת נייר טישו, בנסיבות שפירט, מסר כפירה במיוחד לו.

נאשם 2, אישר כי נפגש עם נאשם 1, אישר שקיבל ממנו נייר טישו ונאשם 1 העביר לו נייר ריק, אישר כי החזיק על גופו סם "שהיה על גופו עוד בטרם המפגש..." , לצריכתו העצמית והניחו על השולחן.

בשלב זה, כאשר הנאשמים לא מסרו את עמדתם על דוכן העדים, במסגרת פרשת ההגנה, לא פירטו באופן ברור וודאי מי הם עדי ההגנה שלרשותם, טרם בשלה העת לקבוע כי התוכן המצוי בידיעה המודיעינית חיוני ורלוונטי להגנתם.

מטבע הדברים, לא ניתן למסור החלטה מנומקת, שהרי כל הנמקה שכזו עלולה להסגיר מידע חסוי ומנגד לפגוע בנאשמים, אשר לא בקשו לחשוף בפני הצד שכנגד את מלוא הגנתם.

על כן, אני סבור, כי **בשלב זה**, יש לדחות את הבקשה.

בשולי הדברים, במעמד הדיון התבקשה בקשה נוספת (במ/5), אולם הפנית את ב"כ הנאשמים להגיש את הבקשה באופן אחר.

התוצאה היא שאני דוחה את הבקשה.

הליך ההוכחות כי שנקבע יעמוד על כנו.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ט, 01 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

